

Uitverkiezing

Les 1. GODS UITVERKOREN VOLK

Te bestuderen bijbelgedeelten: Genesis 12:1-9, 13:15-16:
15:4-5, 13-14; 28:13-15 en alle verzen in de tekst.

Het DOEL van de les:

Laten zien, dat God zelf Israël koos tot een bijzonder volk, waardoor Hij verlossing bracht voor de gehele wereld.

Wat uw leerlingen moeten WETEN:

Dat God het volk Israël stichtte en bewaarde voor Zijn eigen doel.

Wat uw leerlingen moeten VOELEN:

De bereidheid om God toe te laten in hun leven en dat leven te gebruiken volgens Zijn wil.

Wat uw leerlingen moeten DOEN:

Gered: Zich overgeven aan God voor Zijn doel

Ongered: De Here Jezus aannemen als hun Verlosser van de zonde.

Overzicht van de les (voor aantekeningenboeken van de onderwijzer(es) en de leerlingen):

I. God's doel met het kiezen van een volk (Genesis 12:1-3)

II. God's beloften aan Zijn volk (Genesis 13:15-16)

III. God's wil betreffende de Kanaänieten (Genesis 15:4-5; 13-14)

IV. God werkt zijn plan uit (Genesis 28:13-15)

Te leren bijbeltekst:

"Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitgekozen en u aangewezen..."
Johannes 15:16a

Een aantekening voor de onderwijzer(es):

Met dit hoofdstuk beginnen we een studie over het prachtige boek Exodus. Het is de geschiedenis van de uittocht van het volk Israël uit Egypte op weg naar het beloofde land. Uw leerlingen zullen erdoor gegrepen worden als ze kennis nemen van God's wegen, om mensen of dingen of plaatsen te (ver)kiezen voor Hemzelf.

Uitverkiezing is:

(1) de soevereine genade van God, waarbij bepaalde mensen zijn uitgekozen voor Hemzelf (Johannes 15:19) en

(2) de soevereine daad van God, waarbij bepaalde uitverkoren mensen zijn gekozen voor een aparte dienst aan Hem.

(Lucas 6:13; Handelingen 9:15; 1 Corinthiërs 1:27-28; 1 Petrus 5:13).

Het grootste gedeelte van de eerste les is eigenlijk een kort overzicht van het boek Genesis. Wijst u wel alles steeds aan op de kaart op de achterkant van dit boek, zodat uw leerlingen geografisch inzicht in deze les zullen hebben.

De les:

I. God's doel met het kiezen van een volk

Heeft God ooit tot jou gesproken? Stel je eens voor, dat Hij je vertelde, dat Hij je gekozen had voor Zijn speciale doel. Als Hij je dan zou vragen je land te verlaten, zou je het dan doen?

Heel lang geleden sprak God tot een man, die Abraham heette. Abraham woonde in de stad Ur (zie Genesis 11:31). God zei, "Abraham, Ik wil, dat je dit land verlaat. Verlaat je vader en zijn familie en volg Mij. Ik breng je naar een nieuw land. Daar zal ik je een heel groot nageslacht geven." (Als ouders kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen hebben, dan noemen wij hen "het nageslacht".)

God zei ook, "Abraham, Ik zal je zo'n groot nageslacht geven, dat je een heel groot volk wordt." (Een volk is een groep mensen, die in hetzelfde land leeft, dezelfde wetten gehoorzaamt en dezelfde leider heeft.)

Onderwijzer(es): Gebruik als voorbeeld uw eigen land.

Laat plaat # 1 zien

Het was God's plan een nieuw volk te stichten door middel van Abraham. Om een bijzondere reden. Hij wilde dat dit volk een voorbeeld zou zijn voor alle landen om hen heen. Hij wilde dat andere volken zouden weten, dat God zegent, diegenen die Hem liefhebben, en Hem aanbidden. Als dit volk God zou gehoorzamen, zouden ze zegeningen van Hem ontvangen. Ze zouden gelukkig zijn. Als ze God ongehoorzaam zouden zijn, zouden ze gestraft worden. Andere volken zouden zien, dat de God van dit bijzondere volk leeft, machtig is en rechtvaardig. Ze zouden begrijpen, dat mensen moeten leven om de waarachtige en levende God van de hemel te dienen (zie Exodus 19:5-6).

God had nog een andere belangrijke reden om een nieuw volk te stichten. In Zijn liefde zond Hij Zijn enige Zoon, Jezus Christus om voor de zonden van de hele wereld te sterven. Zijn Zoon zou geboren worden uit een jonge vrouw gekozen uit dit bijzondere volk. (zie Genesis 12:3b; 22:18).

II. God's beloften aan Zijn volk.

Toen God Abraham beval om Hem te volgen, beloofde Hij, "Abraham, Ik zal je de vader van een groot volk maken. Ik zal je een land geven waarin je kunt wonen. Ik zal je laten zien, hoe je moet leven."

God zei, dat Hij al deze dingen voor Abraham zou doen. Abraham koos niet voor God; God koos voor Abraham en beloofde hem grote zegeningen. Abraham moest maar één ding doen: God gehoorzamen.

Daarom pakte Abraham zijn bezittingen bij elkaar en groette zijn vrienden. Velen vroegen vol twijfel: "Abraham, waarom pak je je bezittingen in? Waar ga je naar toe? Waarom ga je weg? Wanneer kom je terug?"

Abraham kon alleen maar antwoorden: "Ik weet niet waar ik heen zal gaan, maar God, de Enige Waarachtige en Levende, heeft me gezegd dat ik moet vertrekken. En Hij zal me laten zien waarheen ik moet gaan. Ik moet God gehoorzamen."

Zijn vrienden schudden verdrietig hun hoofd. "Deze man is niet goed wijs!" zeiden ze. Maar Abraham trok er zich niets van aan wat mensen zeiden of dachten. Hij moest God gehoorzamen.

Laat plaat # 2 zien

Het was een lange, moeilijke reis, die vele weken en maanden duurde. Dikwijls onderbrak Abraham de reis. Meestal bouwde hij dan een altaar. Daar bad Hij tot God en bracht Hem brandoffers.

Tenslotte (na een oponthoud in Haran) kwam Abraham in Kanaän. Daar zei God: "Abraham, dit is het! Dit is het land dat ik jou en je nageslacht zal geven." (zie Genesis 12:7).

Wat was Abraham gelukkig! Hij zag met zijn eigen ogen het land dat God speciaal voor hem had gekozen. Hij bouwde meteen een altaar en aanbad de Here God. (Genesis 12:8).

Toen Abraham en Sarai (zijn vrouw) in Kanaän aankwamen, hadden ze geen kinderen. Steeds weer opnieuw beloofde God Abraham: "Je zult een groot nageslacht hebben. Je zult de Vader worden van een groot volk." (zie Genesis 12:2,7; 13:15-16; 15:4-5).

Abraham herinnerde God eraan: "Ik word ouder en ouder, ik ben bijna 100 jaar oud. Maar Sarai en ik hebben nog steeds geen kinderen. Maar ik geloof dat U zult doen wat U hebt beloofd."

God was verheugd over de woorden van Abraham. (zie Genesis 15:6; Romeinen 4:3-4, 13-25). Op grond van zijn geloof noemde God Abraham een rechtschapen man (dit betekent: in een goede verhouding met God). Abraham geloofde God's belofte, hoewel hij niet kon overzien hoe het zou gebeuren.

Toen op een blijde dag, werd de kleine Izaäk geboren in het huis van Sarai en Abraham. Ze hadden lange tijd op God vertrouwd. En God hield Zijn belofte. Dit was het begin van Gods bijzondere volk. Toen Izaäk opgegroeid was, trouwde hij en hij kreeg een tweeling. Zij heetten Jacob en Ezau. God vertelde Izaäk, dat Hij wilde, dat Jacob (en niet Ezau, de eerstgeborene) de vader van Zijn volk zou zijn. Net zoals God Abraham had uitgekozen, koos Hij nu Jacob.

Denk je dat God Jacob uitkoos, omdat hij beter was dan Ezau? Nee! God had Jacob gekozen vóórdat hij geboren was; voordat hij iets goeds of slechts kon doen. (zie Genesis 25:23; Romeinen 9:11-13). Jacob was niet uitgekozen omdat hij verdiende om de vader van God's uitverkoren volk te zijn. God koos Jacob omdat het Zijn goddelijk plan was.

God schiep een ieder van ons. Hij heeft het recht met ons te doen wat Hij wil. (zie Romeinen 9:11; 20:21). Een pottenbakker bakt potten van klei, bestemd voor verschillende doeleinden. Op dezelfde manier kiest God ieder van ons op verschillende wijze. Hij kiest sommigen tot leider, anderen tot leraar en weer anderen tot knecht.

God is soeverein. Dat betekent, dat Hij macht heeft over alles. Hij heeft de leiding. Vanaf het allereerste begin had God een plan voor de wereld en voor ieder mens. En Hij werkt Zijn plan uit. Hij heeft een plan voor jou en voor mij. Hij zegt tegen ons: "Ik houd heel veel van jullie. Ik stuur Mijn enige zoon, Jezus Christus, om aan het kruis voor jullie zonden te sterven. Ik wil dat jullie geloven, dat Hij stierf voor jullie zonden. Ik wil jullie gebruiken zoals ik Abraham, Izaäk en Jacob gebruikt heb. Wil je Mij gehoorzamen? Ik heb een plan met jullie leven." (zie Johannes 3:16; Spreuken 3:5-6).

De beloften, die God aan Abraham gegeven had, herhaalde Hij jaren later tegenover Jacob. (zie Genesis 28:13-15). God zei: "Jacob, ik ga je een groot nageslacht geven. Ik geef je dit land om in te wonen. Ik zal je nooit verlaten." Wat een heerlijke beloften!

De grootouders van Jacob, Abraham en Sarai, hadden vele jaren moeten wachten op Izaäk, de enige zoon die God hun had beloofd. Maar God gaf Jacob twaalf zonen. Zo zie je, God werkt niet altijd op dezelfde manier. Hij heeft een bijzonder plan voor een ieder van ons. Als we op Hem vertrouwen en Hem gehoorzamen, werkt Hij dat éne plan uit, dat het beste voor ons is.

Jacob wilde gewoonlijk zijn eigen weg gaan in plaats van de weg van God. Dit bracht Jacob vaak in moeilijkheden. Niettemin wilde God, dat Jacob Hem zou geloven en gehoorzaam zijn. Op een nacht worstelde de Engel van God met Jacob en raakte diens heup aan. Van die tijd af, liep Jacob mank. Diezelfde nacht sprak God: "Jacob, je naam betekent hielenlichter (bedrieger). Ik zal je een nieuwe naam geven: Israël. Dit betekent strijder met God. Ik zal de leiding hebben in jouw leven. Ik zal je Mijn kracht geven." Toen die morgen de zon opkwam, vervolgde Jacob hinkend zijn weg. Hij zou die nacht nooit vergeten - die nacht, dat hij God van aangezicht tot aangezicht had gezien. En vanaf die tijd werd het nageslacht van Jacob "Kinderen van Israël" genoemd. Tegenwoordig worden ze Joden of Israëliërs genoemd.

III. God's wil betreffende de Kanaänieten.

De Israëliëten waren niet de enige bewoners van het land Kanaän. Er woonden ook vele andere volken, die niet in God geloofden. Deze Kanaänieten waren zondig en dienden afgoden. Ze offerden aan stenen beelden en aan bomen, omdat ze dachten, dat het goden waren. Sommigen offerden zelfs hun eigen kinderen aan deze valse goden, die hen niet konden helpen.

Laat plaat # 3 zien

God zei tegen de Israëliëten: "Je zult misschien graag goede vrienden zijn met de Kanaänieten. Je zult net zoals zij willen leven. Je kinderen zullen willen trouwen met hun zonen en dochters. (Genesis 24:3). Sta dit niet toe. Je zult misschien in verzoeking komen om hun afgoden te dienen. Doe dat nooit! Als je het wel doet, zal Ik je straffen met oordeel en verdriet. Geloof in Mij, de Enige waarachtige en Rechtvaardige.

IV. God werkt Zijn plan uit.

Het leven van Abraham, Izaäk en Jacob wordt beschreven in het boek Genesis. Nu komen wij bij het boek Exodus. Hier lezen wij dat het volk Israël in het land Egypte woont in plaats van in hun eigen land. Waarom hadden de Israëliëten Kanaän verlaten en waren ze vertrokken naar Egypte? (Onderwijzer(es): verwijst naar kaart).

God wist, dat Zijn uitverkoren volk in verzoeking zou komen om te leven als de zondige Kanaänieten. Daarom bereidde Hij een speciale plaats voor hen in een ander land. Daar zouden ze zich niet vermengen met de zondige Kanaänieten. Integendeel, ze zouden juist leren om alleen op God te vertrouwen.

Omdat God alle macht heeft, zorgt Hij voor alle mensen en volken. In Zijn plan liet God toe dat één van Jacob's zonen, Jozef, van Kanaän naar Egypte werd gebracht. Daar werd hij de rechterhand van Farao, de koning. Jaren later liet God een ernstige hongersnood over Kanaän komen. Er was geen eten voor de mensen en voor de dieren.

Op een dag hoorde Jacob, dat er voedsel was in Egypte. Hij riep zijn elf zonen bij elkaar. "Waarom staan jullie daar elkaar aan te kijken?" vroeg hij, "er is koren in Egypte." (Verwijs naar kaart). "Ga er naar toe en koop wat voor ons, voordat wij allemaal de hongerdood sterven." zei hij (zie Genesis 42:1-2).

Zijn zonen gehoorzaamden direct. In Egypte moesten ze de onderkoning om koren vragen. Ze herkenden de man niet als hun jongere broer Jozef. Het was jaren geleden, dat ze hem hadden gezien. Hij droeg Egyptische kleren. Hij sprak de Egyptische taal. Jozef herkende zijn broers en huilde toen hij hen zag. Maar hij liet hun zijn tranen niet zien. Hij vertelde hun ook niet, dat hij hun broer was. Hij beval zijn knechten, dat ze hun zakken met koren moesten vullen en hij zond hen terug naar huis.

Laat plaat # 4 zien.

Later kwamen de broers terug om meer koren te kopen. Toen vertelde Jozef hun: "Ik ben jullie jongere broer. Jullie verkochten me als slaaf. Maar ik houd nog steeds van jullie. God heeft mij hier naar toe gebracht, zodat ik voor jullie en voor jullie gezinnen kon zorgen tijdens deze hongersnood. Hij wil ons volk beschermen en ons tot een groot volk maken." (zie Genesis 45:7-8).

Farao, de koning van Egypte, was heel blij toen hij hoorde, dat Jozef's broers waren gekomen. "Jozef," zei hij, "zeg tegen je broers, dat ze je vader en hun gezinnen gaan halen en naar Egypte brengen. Ik zal hun een vruchtbaar gedeelte van Egypte geven." (zie Genesis 45:18; 47:1-6). "Ze mogen daar gaan wonen, hun kudden vee weiden en in veiligheid leven."

Jozef's vader, Jacob, was toen al erg oud. Het was moeilijk voor hem om zijn huis te verlaten en naar een nieuw land te trekken. Maar God sprak opnieuw met hem. "Jacob," zei Hij, "Wees niet bang om naar Egypte te gaan. Ik zal met je gaan. Ik zal van jou en je kinderen een groot volk maken. Eens zal Ik jouw nakomelingen (de Israëlieten) terugbrengen naar Kanaän - het land, dat Ik beloofd heb aan jouw grootvader Abraham."

Jacob en zijn zonen begrepen niet alles wat God zou doen. Maar ze geloofden Zijn belofte. Ze gehoorzaamden Zijn belofte. Ze volgden Zijn instructies op.

Net zoals God hield van Abraham, Izaäk, Jacob en zijn kinderen, houdt Hij ook van jou en mij. Hij heeft een bijzonder plan voor een ieder van ons, net zoals voor hen. Geloof je, dat de Here Jezus Christus de Zoon van God is? Wil je op Hem vertrouwen? Wil je Hem vragen om jouw zonden te vergeven? God heeft een prachtig plan met jou. Hij wil je gebruiken niet omdat je beter bent dan iemand anders, maar omdat Hij je de kracht kan geven om Hem te gehoorzamen en Hem te volgen. Wil je God de leiding geven van jouw leven?

Les 2. GOD KIEST EEN MAN

Te bestuderen bijbelgedeelten: Exodus 1: 1-2: 10, Handelingen 7: 18-22 en alle in de les genoemde verzen.

Het DOEL van de les:

Laten zien, dat God volken en mensen uitkiest met speciale bedoelingen om Zijn plannen uit te voeren.

Wat uw leerlingen moeten WETEN:

Het leven omvat moeilijkheden, problemen, lijden en teleurstellingen, die tesamen dienen om God's wil uit te voeren.

Wat uw leerlingen moeten VOELEN:

Het verlangen om te overwinnen, zelfs onder moeilijke omstandigheden van het leven.

Wat uw leerlingen moeten DOEN:

Hun huidige problemen overwinnen in vol vertrouwen op God, die Souverein is.

Overzicht van de les (voor aantekeningenboeken van de onderwijzer(es) en de leerlingen):

I. Het lijden van God's volk (Exodus 1:7-22)

II. Wat God's volk nodig had (Exodus 2:24-25; 3:7)

III. Het plan van God met Zijn volk (Exodus 2:1-10)

IV. De bescherming van God voor Zijn gekozen volk (Exodus 2:1-10)

Te leren bijbeltekst: Johannes 15:16a

Aantekening voor de onderwijzer(es):

Verkiezing is een belangrijke Bijbelse leer. Ze kan worden omschreven als: "God's handelwijze in het verkiezen van bepaalde mensen voor een bepaald doel."

De mensen en groepen, die God verkiest zijn verschillend. B.v.

1. God verkiest Israël als volk (Deuteronomium 4:37; 1 Kronieken 16:13)
2. God verkoos koning Kores, alhoewel hij niet werd gered, voor zover wij weten (Jesaja 45:1-4)
3. De Here Jezus Christus is God's Uitverkorene (Jesaja 42:1)
4. Bij het laatste oordeel worden mensen uitverkoren, die niet tot de gemeente behoren (Matthéüs 24:22; 24,31)
5. Gelovigen in Christus zijn verkozen door God. (Colossenzen 3:12; Titus 1:1)

Uitverkiezing is geen gemakkelijk onderwerp. Maar als wij beginnen met erin te geloven (alhoewel wij het niet geheel zullen begrijpen), dan beginnen wij de uitverkiezing te zien vanuit God's gezichtspunt. (zie les # 4 voor meer informatie over dit onderwerp.)

De les:

Ben jij wel eens uitgekozen om iets bijzonders te doen? Zou je willen vertellen hoe je dat vond? (moedig discussie aan)
Veronderstel dat God Zelf je koos voor een bijzondere opdracht. Hoe zou je je dan voelen?

· Heel lang geleden koos God een baby uit het land Egypte om een speciale reden. Waarom had God hem nodig? Waarom was de baby in Egypte? Hoe wisten de ouders van de baby dat God hun zoon had gekozen? Luister maar eens.

Jacob en zijn twaalf zonen - een familie die God had gekozen voor Zijn Eigen speciale doel - waren weggetrokken uit hun geboorteland. God had hun het land Kanaän gegeven. Maar ze waren naar Egypte getrokken vanwege een hongersnood. Als ze dat niet hadden gedaan, zouden ze van honger zijn gestorven. In plaats van naar huis te gaan, toen de hongersnood voorbij was, bleven ze in Egypte wonen. (ongeveer 400 jaar). In die tijd veranderde er veel. Jacob stierf. Zijn zonen stierven. Farao, de vriendelijke koning van Egypte, stierf. (zie Exodus 1:6-8).

Maar de nakomelingen van Jacob, de Israëlieten, werden groter in aantal. Ze werden een groot volk, (ongeveer twee miljoen mensen) net zoals God aan Jacob had beloofd. (zie Genesis 46:3)

I. Het lijden van God's volk

Een nieuwe Farao was nu koning van Egypte. Hij was helemaal niet zo vriendelijk voor de Israëlieten als de vorige Farao was geweest. Hij hield niet van deze mensen. Hij zag hoe snel ze in aantal toenamen. Hij vond het niet fijn, dat er zoveel buitenlanders in zijn land waren. Hij dacht: Deze mensen zijn sterk! Ze kunnen nog heel wat moeilijkheden veroorzaken.

Farao riep zijn leiders bijeen. "Hebben jullie gezien hoe sterk deze Israëlieten zijn?" vroeg hij. "Misschien sluiten ze zich aan bij onze vijanden en gaan ze ook tegen ons vechten. We moeten ervoor zorgen, dat er niet meer Israëlieten bij komen en dat ze niet zo sterk worden."

De leiders brachten Farao op een idee. "U bouwt grote steden en hebt duizenden stenen nodig. Dwing de Israëlieten om stenen te bakken. Ze zijn herders. Ze zijn niet gewend aan dit soort werk. Als u ze hard genoeg laat werken, zullen ze misschien wel sterven."

"Een uitstekend idee!" riep Farao. "We zullen slaven van hen maken. Zoek een aantal mannen uit, die toezicht houden. Geef de opzichters grote zweepen. Zeg dat ze de Israëlieten moeten slaan en hen steeds harder moeten laten werken. Heb geen medelijden met hen. Als ze sterven, nu ja, dan zijn onze problemen opgelost!"

Die arme Israëlieten! Jaar in jaar uit moesten ze lijden en Farao's bevelen gehoorzamen. Ze groeven zware klei. Ze kneedden het met hun handen en voeten. Ze deden het in vormen en maakten stenen, stenen en nog eens stenen.

"O, wat is de zon heet!" klaagde iemand. "Mijn handen doen pijn!" riep een ander. "Ik heb blaren onder mijn voeten!" "Mijn rug doet pijn!" Zo zuchtten de Israëlitische mannen, terwijl ze uur na uur werkten als slaven.

Knal! Sloeg de zweep van de opzichter. En een nieuwe rode striem verscheen op de gekromde rug.

Farao keek toe. "Nu worden ze zwak," lachte hij. "Ze zullen gauw sterven. Dan zijn we van deze mensen af."

Maar Farao realiseerde zich niet, dat God de Israëlieten had gekozen als Zijn bijzondere volk. Farao wist niet dat hij aan de verliezende kant stond. Want als hij tegen God's volk vocht, dan vocht hij in werkelijkheid tegen God Zelf. (zie Jesaja 54:17)

In plaats van in aantal af te nemen, groeiden de Israëlieten in aantal. Farao en zijn opzichters moesten dit probleem bespreken. "Ik kan dit niet begrijpen!" riep Farao uit. "Hoe harder deze mensen werken, des te sterker ze worden. Slaan jullie hen wel met de zweep? Laat je ze wel werken van de ochtend tot de avond? Straf ze dan nog harder!"

Toen bedacht Farao een ander zondig plan. Hij beval twee vrouwen (genaamd Sifra en Pua) om naar zijn paleis te komen. Deze twee (bekend als vroedvrouw) hielpen de Israëlitische vrouwen als hun babies werden geboren.

Farao zei tot hen, "Luister naar me! Dood elke Israëlitische jongen direct nadat hij geboren is. Hoor je het goed? Dit is mijn bevel!" (zie Exodus 1:16).

Toen de vroedvrouwen Farao's paleis verlieten, verklaarde één van hen, "We kunnen dit bevel niet gehoorzamen! We zouden moordenaars zijn! We moeten Farao ongehoorzaam zijn en vertrouwen op God." Dat deden ze dan ook. En God beloofde hen. (zie Exodus 1:20).

Maar hoe Farao de mensen ook liet lijden, ze werden alleen maar sterker. Ze namen nog in aantal toe, omdat God Zijn gekozen volk zegende.

Tenslotte had de koning van Egypte een ander zondig plan. Hij zond een nieuwsbrief door het hele land. "Dit is een bevel! Gooi elke Israëlitische baby, als het een jongen is, in de rivier de Nijl! Ze moeten allemaal verdrinken of door de krokodillen worden opgegeten!"

Laat plaat # 5 zien

De Egyptische soldaten renden naar de woningen van de Israëlieten. Ze rukten de kleine jongetjes uit de armen van hun moeder! De babies huilden bang. Vaders, moeders, broers en zusjes renden achter de soldaten aan. Ze huilden en smeekten de soldaten hun babies niet te doden. Maar het was nutteloos.

Satan was vastbesloten God's volk door middel van Farao te vernietigen. Vandaag de dag, duizenden jaren later, probeert hij nog steeds mensen te vernietigen. Hij wil niet dat de mensen geloven dat Jezus Christus van hen houdt en voor hun zonden is gestorven. (zie 2 Corinthiërs 4:4). Hij wil dat ze voor altijd van God gescheiden zijn. Satan haat God en Zijn plannen.

II. Wat God's volk nodig had.

Laat plaat # 6 zien

God zag, dat de soldaten de kleine jongetjes doodden. Hij zag, dat de mensen neervielen onder de wrede zweepslagen van de Egyptenaren. Hij zag het grote verdriet van Zijn volk. Hij hoorde hun klagen. En God zorgde voor hen. (zie Exodus 2:23-25; 3:7-8). Hoewel ze het niet vermoedden, werkte Hij aan Zijn plan voor hen.

God wist dat Zijn volk een Verlosser nodig had. Ze hadden een man nodig, die hen uit Egypte zou leiden, weg van de verschrikkelijke moorden en slavernij van de slechte Farao. God's weg is volmaakt. (zie Psalm 18:30a). En ook de tijd waarop God iets doet. Honderden jaren eerder, vertelde God aan Abraham, "Mijn volk zal 400 jaar in Egypte wonen. Dan zullen ze terug-

keren naar het land Kanaän, dat Ik voor hen heb uitgekozen." (zie Genesis 15:13-14). Nu zijn die 400 jaar voorbij. Het was tijd voor God's volk om naar huis te gaan.

III. Het plan van God met Zijn volk

Hoewel alles onmogelijk leek, was God aan het werk. Hij koos een huis - het huis van Jochebed en Amram (zie Exodus 6:20). In dat huis zond Hij een gezonde zoon. Maar omdat hij een Israëliet was, zou hij worden gedood door de soldaten van Farao. Jochebed was erg bang. Ze zei zachtjes tegen haar man, "Amram, ik laat onze baby niet door de soldaten in de rivier de Nijl verdrinken! Ik ga hem verstoppen! Wij vertrouwen op God en ik wil niet bang zijn voor de slechte koning. (zie Hebreëen 11:23).

Amram wilde haar wel helpen. Hun twee oudere kinderen (Mirjam en Aäron) besloten het geheim te bewaren en hielpen hun ouders om de baby te verstoppen.

Als de baby maar even kreunde, rende iemand naar hem toe, legde een hand over zijn mond, pakte hem op en hield hem rustig.

Laat plaat # 7 zien

Als Jochebed de kleine baby in haar armen wiegde, keek ze eerst in zijn heldere ogen, daarna naar de hemel boven. "O God," bad ze dan, "Wilt u alstublieft voor mijn baby zorgen. Ik wil dat hij in U gaat geloven, in de Enige ware en levende God. Ik wil dat hij weet dat wij Uw uitverkoren volk zijn. Breng ons terug naar ons vaderland - het land dat U voor ons hebt uitgekozen. Alstublieft, Here God, help me mijn baby te verstoppen."

God beantwoordde Jochebed's gebed. Hij had deze Israëlitische baby uitgekozen voor Zijn speciale doel.

Waarom koos God de zoon van Jochebed en Amram? Hij vertelt het ons niet. En wij hoeven het niet te weten. Hij is alwetend en Hij regeert alles. Het is voor God niet nodig om uit te leggen waarom Hij iets doet en iemand verkiest. Zijn wegen zijn volmaakt.

IV. De bescherming van God voor Zijn gekozen volk.

Toen de baby groter werd, werd zijn stem harder. Het was voor zijn familie moeilijker om hem stil te houden.

Toen op een dag bracht God Jochebed op een idee. Ze maakte een bootje van een waterdicht mandje. Ze hield de baby dicht tegen zich aan, ze aaide hem en kuste hem. Liefdevol legde ze hem in het mandje. "O God," bad ze, "wilt U alstublieft mijn baby beschermen."

Ze keek nog een keer vol liefde naar de baby en dekte hem zorgvuldig toe. Ze pakte het mandje op en samen met haar dochter ging ze naar buiten. Ze keken links en ze keken rechts. Toen liepen ze voorzichtig door de straat en baden - heel vurig! - dat de baby niet zou huilen. Toen ze aan de oever van de rivier kwamen, zette Jochebed het mandje tussen het riet. Ze wist dat daar de dochter van Farao zou komen om de riviergod te aanbidden en te baden. Dit was dezelfde rivier (de Nijl) waar de kleine jongetjes in werden verdrinken. Jochebed vertrouwde op God, dat Hij ook daar voor haar zoon zou zorgen.

Ze had gedaan wat ze kon. Stil ging ze naar huis. Ze liet Mirjam,

haar dochter, dicht bij het mandje achter; maar zo dat niemand haar kon zien. Mirjam keek en wachtte met ingehouden adem.

Er ontstond drukte bij het paleis! De prinses, Farao's dochter, kwam naar buiten om te aanbidden en te baden. Toen ze het mandje zag, beval ze één van haar dienaressen, het te halen. Toen ze het open deed, viel haar mond open van verbazing. "Een baby! Een lieve baby!" riep ze "Dit is een kind van één van de Israëlieten. Wat is hij mooi! Wat zou het jammer zijn hem te verdrinken!" Een ogenblik later zei ze, "Dit kunnen we niet doen. Wat mijn vader ook heeft bevolen, we kunnen hem niet verdrinken."

Toen Mirjam zag, dat de prinses wel iets om haar broertje gaf, kwam ze te voorschijn uit haar schuilplaats. "Zal ik een Israëlitische vrouw voor u zoeken, die voor de baby kan zorgen?" vroeg ze moedig.

"Ja, doe dat maar," antwoordde de prinses.

Zo snel ze kon rende Mirjam naar huis. "Moeder! Kom gauw!" riep ze. "De prinses is heel vriendelijk geweest voor onze baby. Ze heeft een moeder nodig, die hem te drinken kan geven. Ze vroeg me om iemand voor haar op te zoeken. Ga gauw met me mee!"

Jochebed rende achter Mirjam aan en zij bad tot God. "Dank U, Here God, dat U voor mijn zoon hebt gezorgd," bad ze.

Toen ze bij de rivier aankwam, boog Jochebed diep voor de prinses. Haar hart klopte zo snel, dat ze moeite moest doen om de prinses te verstaan.

Laat plaat 8 zien

"Neem dit kind mee naar uw huis," beval de prinses. "Voed hem en zorg voor hem. Ik zal u betalen." Denk je eens in! God had ervoor gezorgd dat de echte moeder van de baby voor hem mocht zorgen.

Jochebed hoefde haar zoon niet langer te verbergen. Niemand hoefde hem meer op te pakken als hij begon te huilen. Het hele gezin kon van hem genieten. En Farao's eigen dochter was zijn beschermster. Later noemde de prinses hem Mozes.

God geeft ons altijd veel meer dan wij vragen of zelfs maar denken. (zie Efeziërs 3:20). Jochebed vond het fijn om voor haar kleine jongen te zorgen en de prinses betaalde haar ervoor! Satan dacht, dat hij alle Israëlitische jongetjes kon vernietigen. Maar God had Mozes uitgekozen en zorgde voor hem met een speciale bedoeling. God voert Zijn plan uit op Zijn manier, op Zijn tijd.

Hij houdt van jou en mij evenveel als van die baby en zijn familie. God houdt zoveel van ons dat Hij Zijn Zoon, de Here Jezus Christus, zond om voor onze zonden te sterven aan het kruis. (zie Johannes 3:16). Geloof jij dat de Here Jezus God's Zoon is? Geloof je dat Hij voor ons stierf? Als je dat gelooft, wil je Hem dan vragen jouw zonden te vergeven? Wil je Hem aan nemen als jouw Verlosser? Als je dat wilt, wil Hij jouw zonden vergeven. Eens zul je voor altijd bij Hem in de hemel zijn.

Tot die dag wil Hij jou gebruiken voor Zichzelf. Ik weet niet wat Hij wil dat jij zult doen. Maar dit weet ik: Hij heeft een plan met jouw leven. En als je je door Hem laat leiden, zal Hij jou gebruiken volgens Zijn plan. Maar eerst wil Hij dat je lid

wordt van Zijn familie. Je hoort bij God's kinderen als je
je vertrouwen stelt op Zijn Zoon. Wil je dat nu doen?

Les 3. GOD Kiest EEN LEIDER

Te bestuderen bijbelgedeelten: Exodus 2:11-4:18; Handelingen 7:20-35.

Het DOEL van de les:

Laten zien, dat God Zijn kinderen wil voorbereiden, zodat ze in staat zijn anderen van Hem te vertellen en Hem te dienen.

Wat uw leerlingen moeten WETEN:

God kan veel dingen gebruiken - zoals andere mensen, dingen die gebeuren, wat ze horen en zien, plaatsen waar ze wonen - om hun levens te vormen, zodat Hij hen kan gebruiken voor Zijn werk.

Wat uw leerlingen moeten VOELEN:

Bereidheid om hun leven te onderwerpen aan God's leiding.

Wat uw leerlingen moeten DOEN:

God vragen om hen te onderwijzen en toe te rusten om vanaf dit ogenblik dienstknechten van Hem te zijn.

Overzicht van de les (voor aantekeningenboeken van de onderwijzer(es) en de leerlingen):

I. De voorbereiding van Mozes (Exodus 2:9-11)

II. God's zorg voor Mozes (Exodus 2:10; Handelingen 7:21-22)

III. Mozes maakt een fout (Exodus 2:11-25; Handelingen 7:23-29)

IV. God's beloften (Exodus 3:1-4:18; Handelingen 7:30-35)

Te leren bijbeltekst: Johannes 15:16a

Een aantekening voor de onderwijzer(es):

Lees de aanwijzingen voor de onderwijzer(es) in de lessen 2 en 4 voor achtergrondinformatie over het belangrijke onderwerp van de uitverkiezing.

De les:

Heb je wel eens iets van klei gemaakt? Hoe heb je het gemaakt? (Onderwijzer(es): Indien mogelijk brengt u wat klei mee naar de klas en maakt iets tijdens de les.)

Heb je wel eens gekeken naar een pottenbakker, die kommen, vazen of kruiken maakt? Hij laat de klei snel draaien en met zijn handen is hij net zo lang bezig tot de juiste vorm en maat is verkregen. De klei vertelt niet aan de pottenbakker hoe ze gevormd wil worden. De pottenbakker heeft een plan. En hij kan doen met de klei wat hij wil.

God wil onze levens vormen net zoals de pottenbakker zijn klei vormt. (zie Jeremia 18:6; Romeinen 9:21). God weet wat Hij met ons wil. Hij weet precies hoe Hij ons wil gebruiken. Het probleem is, dat wij ons kunnen verzetten. Wij weigeren vaak om te worden gevormd naar God's plan.

I. De voorbereiding van Mozes

Lang geleden koos God Mozes voor een bijzonder doel. Meteen begon Hij Mozes' leven te vormen. Het kostte vele, vele jaren om Mozes te vormen. Wij hebben meestal grote haast. Maar God heeft nooit haast.

Mozes had geestelijke vorming nodig voor de taak, die God in gedachten had. De dochter van Farao liet de baby Mozes door zijn moeder mee naar huis nemen om hem te voeden en te verzorgen. Jochebed heeft vast en zeker aan Mozes verteld over de levende God, die van hem houdt en zijn leven heeft gered. Ze

vertelde hoe God Abraham had bevolen (honderden jaren geleden) om zijn land, zijn familie en zijn vrienden te verlaten. Ze vertelde hem van Abrahams gehoorzaamheid en God's geleide naar het land Kanaän.

"En Mozes, Kanaän is ons vaderland. God wil dat wij daar gaan wonen," vertelde ze hem steeds maar weer. "We zijn nu slaven van de Egyptenaren. God heeft tot onze vader Abraham gezegd, dat wij 400 jaar in Egypte zouden leven. Als die tijd voorbij is, gaan we terug naar ons vaderland.

Je moet binnenkort naar het paleis om bij de prinses te wonen. Wees niet bang. We zullen voor je bidden. Denk altijd aan de bijzondere manier waarop God voor jou heeft gezorgd Mozes. Hij zal je vast en zeker op een bijzondere wijze gaan gebruiken."

In dit kleine huis en door middel van een godvruchtige moeder vormde God de kleine jongen. Mozes zag zijn moeder vaak huilen als zijn vader wreed werd behandeld. Hij keek naar de Israëlitische mannen als ze 's avonds thuis kwamen. Ze hadden allemaal dikke striemen op hun ruggen - striemen van de zweepslagen van de Egyptenaren. Hij zag hoe verdrietig ze waren.

Mozes had een koninklijke opleiding nodig voor de taak, die God voor hem had bestemd.

Toen brak de dag aan waarop Jochebed haar jongen naar zijn nieuwe thuis moest brengen. Ze hield hem dicht tegen zich aan en bad: "Here God, wilt U alstublieft voor Mozes zorgen. Help hem eraan herinneren, dat U ons - de Israëlieten - hebt uitgekozen voor Uzelf. Laat hij nooit de Egyptische afgoden aanbidden." Ze keerde om en bracht haar jongen naar het paleis en naar zijn pleegmoeder, de prinses.

Wat veranderde Mozes' leven toen! In plaats van zoon van een slaaf was hij nu kleinzoon van de koning! Hij was een prins! Hij droeg de mooiste kleren. Hij kreeg het beste eten. Als hij door de straten reed, boog iedereen voor hem. Als hij ging varen op de rivier de Nijl, gebruikte hij de koninklijke gouden boot. Vele bedienden zorgden voor hem en deden alles wat hij hun vroeg.

Laat plaat 9 zien

Maar iets anders veranderde ook. Hij hoorde niets meer over de enige ware en levende God van de hemel. In plaats daarvan aanbad zijn pleegmoeder stenen en marmeren goden. Deze goden hadden ogen, die niet konden zien en oren, die niet konden horen. (zie Psalm 115:5-7).

Mozes moest onderwijs volgen aan Egyptische onderwijsinstellingen, vanwege de taak die God voor hem had.

Mozes bezocht de beste scholen van Egypte. Hij werd onderwezen in de grote wijsheid van de Egyptenaren. (zie Handelingen 7:22)

II. God's zorg voor Mozes

Denk je eens in! Mozes, een Israëliet werd opgeleid en verzorgd in het huis van degene, die de Israëlieten wilde vernietigen. Denk eraan, God is alwetend. Hij heerst over alles en heeft voor iedereen een plan. Hij vormde Mozes tot een man, die anderen leiding kon geven. En het paleis was de enige plaats, waar hij de nodige training kon ontvangen.

Laat plaat # 10 zien

Toen Mozes een jonge man werd, leidde hij de Egyptische legers in de strijd. Farao dacht: "Wat is Mozes een goede leider! Ons Egyptische leger wint altijd als hij de leiding heeft." Maar Mozes dacht: "O, wat lijdt mijn volk! Als ik hen eens uit Egypte kon leiden, weg van de slavernij."

Als lid van de koninklijke familie leerde Mozes ook te spreken voor veel belangrijke mensen. (zie Handelingen 7:22). Maar Mozes vergat nooit zijn eigen moeder, zijn vader, zijn zusje (Mirjam) en zijn broer (Aäron). Hij vergat nooit de wrede behandeling, die zij en de andere Israëlitische slaven ontvingen. Hij dacht aan de dag waarop de kinderen van Israël zouden terugkeren naar hun thuisland, Kanaän - het land dat God hun had gegeven.

Jaar na jaar ging voorbij. Mozes was bijna 40 jaar oud. En God was nog steeds bezig hem te vormen.

III. Mozes maakt een fout.

Mozes moest leren hoe hij op God moest vertrouwen.

Toen Mozes op een dag zijn landgenoten bezig zag stenen te bakken, dacht hij, Wat zien ze er moe uit! Wat zijn ze ongelukkig! Kijk eens hoe hard ze werken!

"Knal!" zwiepte de Egyptische zweep op de rug van een Israëliet.

"Welk recht heeft die Egyptenaar om mijn volk te slaan?" riep Mozes. "Ik zal hem wel eens een lesje leren."

Laat plaat # 11 zien

Mozes keek naar links en naar rechts. Niemand keek. Toen sloeg hij de Egyptenaar tegen de grond. Wat een bons! De Egyptenaar was dood. Mozes bedekte hem snel met zand en ging weg.

De volgende dag ging Mozes weer kijken hoe het met de Israëlieten ging. Hij was er nu zeker van, dat God wilde dat hij hun leven zou verlichten. Maar hij vergat God om hulp te vragen.

Op die dag zag hij twee Israëlieten met elkaar vechten. "Waarom sla je een Israelitische broeder?" vroeg hij.

Eën antwoordde boos, "Wie zegt dat je onze meester bent? Wil je mij ook doden zoals je die Egyptenaar hebt gedaan?"

Mozes werd erg bang. Hij wist dat hij verkeerd had gedaan. Hij had geen recht om iemand te doden.

Toen Farao het nieuws hoorde, werd hij erg boos. "Hiervoor zal Mozes sterven!" riep hij.

Wat moest Mozes doen? Hij was beschaamd en verward. Hij was niet echt bang voor de koning. (zie Hebrëeën 11:27) Want hij was er zeker van, dat God wilde, dat hij zijn volk uit de slavernij zou leiden. Maar waarom verwelkomden ze hem niet als hun bevrijder? Hij moest zelf het antwoord zoeken. Daarom verliet hij Egypte. Maar waar moest hij naar toe?

Mozes liep verder en verder. Na heel wat dagen kwam hij in het land Midian. Midian is een land van schaapherders (mensen die

grote kudde dieren hebben). Toen Mozes naar Midian ging, ging hij bij een bron zitten om te rusten. Op dat moment kwamen er net zeven meisjes aan met hun kudden schapen. Zoals gewoonlijk duwden een aantal ruwe en wrede schaapherders de meisjes aan de kant zodat hun eigen schapen eerst konden drinken.

Toen Mozes zag wat er gebeurde, greep hij de wrede mannen en duwde hen aan de kant. De geschrokken schaapherders gingen naar achteren en wachtten terwijl de meisjes hun schapen eerst te drinken gaven.

Toen de meisjes thuis kwamen riep hun vader Rehuël: "Wat zijn jullie vandaag vroeg! Wat is er aan de hand?"

De meisjes begonnen meteen te vertellen. "Er was een Egyptenaar bij de bron. Toen de schaapherders voor wilden dringen, zoals altijd, dwong hij hen aan de kant te gaan, zodat onze schapen eerst konden drinken."

"Waar is hij?" vroeg hun vader. "Ga direct terug en vraag hem bij ons te eten."

Mozes nam hun uitnodiging dankbaar aan. Hij at bij hen en bleef bij hen slapen. Zo leefde Mozes bij Rehuël en zijn gezin. Hij zorgde voor Rehuël's kudde.

Wat een tegenstelling in vergelijking met zijn leven in het paleis! Nu zat hij elke dag op de heuvels, terwijl de schapen graasden. Het enige wat hij hoorde was het geblaat van de schapen. Wat was zijn leven rustig geworden! Mozes dacht veel na. Hij was een goede schaapherder. Rehuël hield van hem en respecteerde hem.

Op een dag trouwde Mozes met Zippora, één van Rehuël's dochters. Na een aantal jaren hadden Mozes en Zippora twee kleine jongens.

40 Jaren gingen voorbij en Mozes was al 80 jaar oud. God heeft echter nooit haast. Hij vormde Mozes in Egypte voor de drukke jaren in het paleis. Daarna zorgde Hij voor hem in het land Midian, waar hij 40 jaar woonde als schaapherder. Hier had Mozes veel tijd om na te denken.

IV. God's beloften

Laat plaat # 12 zien

Toen Mozes op een dag zijn schapen weidde, zag hij een brandende struik. Maar de struik verbrandde niet.

"Mozes, Mozes!" riep een stem uit de brandende struik. Verschrikt antwoordde Mozes: "Hier ben ik."

De stem beval: "Kom niet dichterbij. Doe je schoenen uit. Je staat op heilige grond. Ik ben de Here God - Degene, die sprak tot Abraham, Izaäk en Jacob."

God ging verder "De tijd is gekomen, dat Ik jouw volk, de Israëlieten in Egypte ga helpen. Ik heb hun ellende gezien. Ze hebben tot Mij gebeden en Ik heb hen gehoord. Ik ga hen uit Egypte leiden. Jij moet hen leiden. Ga naar de koning van Egypte. Zeg het volgende tot hem: "God heeft mij (Mozes) bevolen de Israëlieten uit Egypte weg te leiden."

"Here God," antwoordde hij, "wie ben ik, dat U mij wilt gebruiken? Zoiets kan ik niet."

Door 40 jaren schapen hoeden was Mozes veranderd. Hij was niet langer een jonge man vol zelfvertrouwen.

"Wees niet bang, Mozes," verzekerde God hem. "Ik zal met je zijn."

"Maar, Here God, wat moet ik zeggen als de Israëlieten vragen wie mij heeft gestuurd?"

"Zeg eenvoudig, dat de Here, de God van hun vaders Abraham, Izaak en Jacob, je heeft gestuurd."

"Maar, Here God, ze zullen me niet geloven. Ze zullen nooit doen wat ik zeg."

"Mozes, pak je herdersstaf eens op. Gooi hem nu op de grond," beval God.

Mozes gehoorzaamde. Tot zijn verbazing veranderde de staf in een slang.

"Pak hem op bij de staart, Mozes!" beval God. Toen werd de slang weer een staf.

"Mozes, steek je hand in je kleed en leg hem tegen je borst aan."

Mozes gehoorzaamde. Toen hij zijn hand uit zijn kleed vandaan haalde, was hij bedekt met zweren; hij was melaats.

"Steek je hand nu weer in je kleed, Mozes." Dat deed hij en toen hij zijn hand weer terugtrok, was die helemaal gezond.

"Mozes, als je deze tekenen aan de kinderen van Israël laat zien, dan zullen ze weten, dat Ik je gezonden heb."

"Maar, Here God, ik kan niet goed spreken."

"Mozes, Ik zal de woorden in je mond leggen, die jij moet spreken. Maak je maar geen zorgen. Wees alleen bereid Mijn volk voor Mij te leiden. Ik zal wel voor het overige zorgen."

Maar Mozes twijfelde nog. "Ik kan er niet alleen naar toe gaan." Wat was God geduldig en lankmoedig toen Hij met Mozes sprak! In plaats van het op te geven en iemand anders te zoeken, beloofde God aan Mozes, dat hij Aäron, zijn broer, zou sturen om voor hem te spreken.

Uiteindelijk zei Mozes tegen God, dat hij bereid was te gaan en alles te doen wat God beval. Wat was Mozes veranderd! Tenslotte was hij de soort man, die God kon gebruiken. In plaats van handelen naar eigen kennis en kracht, was Mozes nu gereed om geheel op God te vertrouwen. God gebruikte de levenservaringen van Mozes om hem te vormen voor Zijn doel.

Vraag jij God om Zijn leiding en volg je Hem? Of doe je wat je zelf wilt? Ga je je eigen weg? Ben je bereid om Hem vandaag te vragen om jouw leven te vormen zoals Hij dat wil? Hij wil dat doen. En Hij zal dat ook doen als je Hem toelaat in je leven.

Les 4. GOD'S KEUZE VANDAAG

Te bestuderen bijbeltekst: Efeziërs 1; Romeinen 3; alle verzen in de tekst.

Het DOEL van de les:

Het heerlijke voorrecht laten zien te zijn uitgekozen om God te kennen en te dienen, de almachtige, alwetende Enige God.

Wat uw leerlingen moeten WETEN:

Dat God altijd werkt volgens Zijn Eigen heerlijke plan. Hij heeft het recht hun levens te leiden.

Wat uw leerlingen moeten VOELEN:

Dankbaarheid aan God, dat Hij hen heeft uitgekozen en de wens Zijn plan met hun leven te vervullen.

Wat uw leerlingen moeten DOEN:

Duidelijke stappen nemen om zo God's plan met hun leven te leren kennen.

Overzicht van de les (voor aantekeningenboeken van de onderwijzer(es) en de leerlingen):

- I. God kiest de plaats waar Hij ons stelt.
- II. God kiest de voorrechten, die Hij ons geeft
- III. God kiest de mensen, die Hij in ons leven brengt
- IV. God maakt een plan voor ons leven.

Te bestuderen bijbeltekst: Johannes 15:16a

Een aantekening voor de onderwijzer(es):

Zoals alles wat God doet, komt uitverkiezing geheel overeen met Zijn wezen. Bijvoorbeeld:

1. Uitverkiezing is liefde, want God is Liefde.
(zie Efeziërs 1:4-5)
2. Uitverkiezing is wijsheid, want God is wijs
(zie 1 Korinthe 1:25)
3. Uitverkiezing begon reeds voor de schepping van de aarde (Efeziërs 1:4); zij gaat door tot in de eeuwigheid (Romeinen 8:30)
4. Uitverkiezing verheerlijkt God
(Efeziërs 1:12-14)

Dit kan moeilijk zijn voor ons om te begrijpen. Maar wij zien slechts een klein gedeelte van alles wat God doet. Wij kunnen dus Zijn gehele plan niet kennen.

Goede werken doen is een vrucht van de uitverkiezing. (zie Efeziërs 2:10). God's uitverkorenen zijn barmhartig, vriendelijk, nederig, zachtmoedig, lankmoedig. (zie Colossenzen 3:12).

Wanneer we willen begrijpen waarom God alleen verkiest, moeten wij verwonderd en dankbaar zijn (zie Romeinen 11:33-36).

Leer de bijbeltekst met eerbied. Christus kocht ons met Zijn kostbaar bloed (1 Petrus 1:18-20). Wij hebben niet gekozen om Hem te dienen. Hij kiest ons. Laten we dat niet vergeten.

De les:

Dingen gebeuren niet zomaar. De God van de schepping, de Schepper van de wereld, heeft alles van te voren bepaald. En alles geschiedt volgens Zijn prachtige plan. Hij is alwetend, almachtig. Hij heeft alle macht en Hij houdt alles in Zijn hand.

Hij hield alles in Zijn hand toen lang geleden Abraham en Mozes leefden. Hij houdt nog steeds alles in Zijn hand. Hij zorgt voor volken en leiders en belangrijke mensen. En Hij zorgt voor jou en mij (zie 1 Petrus 5:7).

Zelfs voordat God de zon, de maan, de sterren, de wereld en alles wat er bij hoort schiep, kende Hij jou al. En Hij had een plan voor jou, lang voordat je geboren werd! (zie Efeziërs 1:4; 2 Timothéüs 1:9).

1. God kiest de plaats waar Hij ons stelt.

God kiest in Zijn wijsheid en grootheid de plaatsen waar Hij ons stelt. Hij vond het goed, dat Jozef uit zijn geboorteland - Kanaän - werd weggevoerd naar Egypte. Dáár zou hij jaren later in staat zijn, zijn familie van voedsel te voorzien.

God leidde Jozef's familie - de Israëlieten - uit het land Kanaän naar Egypte, waar zij een groot volk werden. Hij wilde dat zij Zijn bijzondere volk zouden zijn. Vanaf het aller-eerste begin had Hij het plan Zijn enige Zoon, de Here Jezus Christus, naar de wereld te zenden. Hij zou Hem sturen door dit volk.

Laat plaat # 13 zien

Onderwijzer(es): Gebruik de bijbehorende platen als de leerlingen de volgende drie hoofdstukken bespreken.

In wat voor familie plaatste God Mozes?
(Hij gaf Mozes een vader en moeder die geloofden in de levende God van de hemel. Ze leerden Mozes over God en Zijn plannen met de Israëlieten.)

Volgens God's plan kreeg Mozes een opvoeding en onderwijs.
Waar?

(In het paleis.)

Waarom koos God het paleis voor Mozes?

(Daar kon hij leren om een bekwaam leider te worden.)

Na al dit onderwijs moest Mozes leren alleen op God te vertrouwen; meer dan op zijn eigen kracht. Daarom stuurde God hem naar Midian. Daar werkte hij als schaapherder. En daar leerde hij, dat God zijn enige kracht was.

God verandert vaak onze plaats om ons zo te vormen tot de soort mens volgens Zijn plan.

God koos het gezin waarin Hij je plaatste. Dit gebeurde niet zomaar. Hij plaatste je in deze buurt, zodat je naar de klas kon komen en Zijn woord kon horen. Alles wat er elke dag met jou gebeurt, ligt in God's plan reeds vast. Hij wil je vormen tot de mens, die hij bedoelt. (zie Efeziërs 1:11-12).

2. God kiest de voorrechten, die Hij ons geeft

In Zijn wijsheid en goedheid kiest God de voorrechten, die Hij ons geeft.

1. Wat een voorrecht voor Abraham, Izaäk, Jacob en Mozes om God te kennen! Hij verscheen aan hen. Hij sprak met hen. Hij hielp hen begrijpen hoe Hij is en wat Hij van hen verwachtte.

Deze mensen, die lang geleden leefden, waren niet de enigen,

die het voorrecht hadden God te kennen. Jij hebt ook dat voorrecht. Vandaag hebben we Zijn heilig woord, de Bijbel. In dit Boek, Zijn boek, vertelt God hoe Hij is. Door Zijn woord helpt Hij ons te leren wie Hij is en wat Hij van ons verwacht.

Laat plaat # 14 zien

Als we iets willen leren over God en Zijn Zoon, de Here Jezus Christus, dan moeten we de Bijbel lezen. We moeten Zijn woord bestuderen. Eén van de vele waarheden, die we uit de Bijbel leren is de belangrijkheid van gebed.

2. Gebed is een voorrecht. De Israëlieten gebruikten hun voorrecht van gebed tot God. Wanneer zij in Egypte wreed werden behandeld, riepen zij, "O Here God, heb medelijden met ons. Leid ons alstublieft uit Egypte."

Jochebed, een Israëlitische moeder, gebruikte haar voorrecht van gebed. "Lieve Here God," begon ze, "Waak alstublieft over mijn kleine baby in zijn mandje. Laat hem niet verdrinken. Ik weet niet hoe U hem kunt redden. Maar ik geloof dat U dat zult doen. Dank U, lieve hemelse Vader."

God hoorde en verhoorde het gebed van de Israëlieten. Hij hoorde en verhoorde Jochebed's gebed. En Hij is vandaag nog steeds dezelfde (Hebreeën 13:8). Hij hoort ons en antwoordt ons als we bidden. (Jeremia 33:3). God zegt tot ons in Zijn woord: "Weest in geen ding bezorgd maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God." (zie Philippenzen 4:6).

Het is ons voorrecht te bidden tot de ware en levende God! Hij zorgt voor ons. Hij kent al onze noden. Hij wil onze gebeden verhoren.

3. Bescherming is ook een voorrecht. God beschermde Jochebed's baby toen ze hem in het mandje aan de oever van de rivier legde. De almachtige God, de Schepper, waakte over dat kleine mandje. Hij beschermde die kleine baby om zo Zijn prachtige plan uit te voeren.

De duivel wilde God's plan vernietigen. Daarom gebruikte hij Farao en probeerde zo de Israëlieten te vernietigen. Wat deed Farao? (Herhaal zijn pogingen zoals beschreven in les # 2). De duivel zou het erg fijn hebben gevonden als hij alle Israëlieten inclusief Mozes had kunnen vernietigen. Hij wilde God's plan kapot maken. Maar God is almachtig. Hij beschermde Zijn volk. Hij wilde niet, dat ze werden uitgeroeid. Het is een heerlijk voorrecht te worden beschermd door de Almachtige God Zelf.

Wist je dat wij, die geloven in de Here Jezus Christus als onze Redder, in God's hand worden bewaard? (Onderwijzer(es): Wijs op de man in de hand van plaat # 14). De Here Jezus zei, dat allen die in Hem geloven eeuwig leven hebben. Ze zullen nooit omkomen, zei Hij, en niemand kan ze uit Mijn hand rukken. Jij wordt bewaard in de hand van Jouw Redder. En alsof dit nog niet genoeg is, zegt Hij dat niemand gelovigen uit Zijn Vader's Hand kan rukken. (Leg de éne hand over de andere om de veiligheid te laten zien van de bescherming door de Vader en de Zoon.) Wat een voorrecht om te worden beschermd in die handen, waar zelfs de duivel niet kan komen.

De duivel weet dit ook. Hij kan ons niet uit de hand van de Vader rukken. Maar hij kan ons ongehoorzaam maken tegenover God. De duivel lacht als wij liegen, stelen, haten of boos worden. Wij doen deze dingen uit onszelf. Maar als wij op Christus vertrouwen, houdt Hij ons tegen door de kracht van de Heilige Geest, die in onze harten woont. (zie 1 Corinthiërs 6:19; Galaten 2:20)

Het is goed om aan het begin van elke dag met God hierover te spreken. Je gebed zou als volgt kunnen luiden: "Here God, uit mijzelf kan ik niet leven zoals U dat bedoelt. Maar ik dank U dat Uw Heilige Geest bereid is mij te helpen. Ik wil U gehoorzamen in alles wat ik doe."

De Heilige Geest kan je beschermen tegen de zonde. Dan zul je vrij zijn om God te dienen zoals Hij bedoeld heeft.

3. God kiest de mensen, die Hij in ons leven brengt

Onze levens worden beïnvloed door mensen. Daarom gebruikt God mensen om ons te vormen naar Zijn plan en doel.

Farao beval de vroedvrouwen van Israël de kleine jongetjes te doden zodra ze geboren werden. Maar God liet hun zien, dat dit verkeerd was. Hij gaf hun de moed om Farao ongehoorzaam te zijn. Hij gebruikte hen om de babies te beschermen.

God gebruikte Farao's dochter voor Zijn doel. Zij zorgde voor bescherming en de beste opleiding die maar mogelijk was voor Mozes. Gebeurde dat zomaar? Nee, alles stond die mogelijkheid in de weg. Maar "Voor God, is niets onmogelijk" (Lucas 1:37).

Onderwijzers, dominees, vrienden, familie helpen allen mee om ons leven te vormen. Daarom is het zo belangrijk om te luisteren naar mensen die de Here God kennen en Zijn woord geloven! We worden dan net zoals onze vrienden. Heb jij vrienden die de Here Jezus liefhebben? (zie 1 Corinthiërs 15:33)

Laat plaat # 15 zien

Houd jij van de Here Jezus? God houdt van jou. Hij gaf Zijn Zoon, de Here Jezus Christus, om aan het kruis te sterven voor onze zonden. Allen zijn zondaars (Romeinen 3:23). Niemand is rechtvaardig (Romeinen 3:10). Maar God houdt van jou ook al heb je gezondigd. (zie Romeinen 5:8).

God heeft jou gekozen om deze boodschap van Zijn liefde te horen. Hij heeft je vandaag naar deze klas gebracht. Hij wil dat jij weet, dat de Here Jezus stierf voor jouw zonden. Hij wil je eeuwig leven geven. Eeuwig leven ontvangen, betekent dat je voor altijd bij God in de hemel zult zijn. Maar dat kan alleen als je de Here Jezus aanneemt als jouw Redder.

Wat ga je daar nu aan doen? Je moet een beslissing nemen. Geloof je dat de Here Jezus de Zoon van God is? Geloof je dat Hij voor jou stierf? Wil je al je vertrouwen stellen op Hem? Hij is God's liefdegave aan jou. Wil je Hem aannemen? (Onderwijzer(es): Wijs de man aan op de plaat # 15, die de Here Jezus aanneemt)

Vanwege God's grote liefde voor jou gaf Hij Zijn Zoon om voor jou te sterven. (zie Johannes 3:16). Maar God houdt ook zo veel van Zijn Zoon, dat niemand in de hemel komt, die Hem niet aanneemt. (zie Johannes 3:36). (Onderwijzer(es): Leg uit wat het afwijzen van Christus betekent.)

Wil jij geloven dat de Here Jezus Christus jouw zonden wil vergeven?

4. God kiest een plan voor ons leven

God, die alwetend is, kiest een plan voor ieder leven. God had een plan voor Abraham. Hij vroeg Abraham zijn huis te verlaten en naar een nieuw land te gaan. Abraham antwoordde niet: "Maar Here God, ik vind het hier prettig. Ik wil niet ergens anders naar toe." Integendeel, hij wist dat God's wegen de beste zijn. En hij deed precies wat God hem vroeg. God zegende Abraham, gaf hem veel rijkdom en maakte hem de vader van een groot volk.

God had een plan met Mozes. Op een dag zei Hij tegen Mozes' moeder Jochebed, dat ze haar kleine baby aan de prinses moest geven. Ze antwoordde niet: "Nee, Here God, ik houd te veel van hem om hem te laten opgroeien in dat slechte paleis. Ik geloof niet, dat U daar voor hem kunt zorgen." Ze had Mozes geleerd om God te vertrouwen en Hem te gehoorzamen. Ze had hem helpen begrijpen, dat het altijd goed is om God te volgen. Vele jaren later had Mozes een hoge positie en de rijkdom van Egypte kunnen bezitten. In plaats daarvan koos hij ervoor om Egypte te verlaten en te lijden met zijn eigen volk, de Israëlieten, zoals God het ook bedoeld had. (zie Hebrëeën 11:24-26).

Het zal waarschijnlijk voor Abraham en Mozes veel moeilijker zijn geweest om God te gehoorzamen dan om hun eigen wil te volgen. God's wegen zijn niet onze wegen. (zie Jesaja 55:8-9). Maar Zijn weg is volmaakt. (zie Psalm 18:30).

Laat plaat # 16 zien

God heeft een plan met jouw leven. Als je Zijn woord leest, zal Hij jou Zijn plan leren.

Zijn plan voor jou is in de eerste plaats bedoeld om jou tot lid van Zijn gezin te maken. Als je al je vertrouwen stelt op de Here Jezus Christus, Zijn Zoon, dan word je lid van Zijn familie.

Als je een kind van God bent, dan zegt de Here Jezus tegen jou, zoals Hij lang geleden ook deed: "Jij hebt niet Mij, maar Ik heb jou gekozen....." En Hij heeft jou uitgekozen om bepaalde dingen voor Hem te doen. Ik kan niet weten waarom Hij jou heeft gekozen. Ik kan niet weten wat Hij met jou wil doen. Maar Hij heeft een plan met jouw leven. Denk eens een paar minuten na over dat plan. Schrijf in je aantekeningenboek:

De plaatsen die God voor mij heeft uitgekozen.

De voorrechten die God mij geeft.

De mensen die God in mijn leven heeft gebracht.

God heeft jou in jouw huis geplaatst, in deze buurt, en in deze klas met een speciale bedoeling. Hoe heeft Hij jou in deze plaatsen gevormd? Schrijf in je aantekeningenboek welke voorrechten God jou heeft gegeven. Je hebt het heerlijke voorrecht God te kennen, Zijn Woord te leren, en te bidden. Als je Zijn kind bent, geniet je Zijn bescherming. (Laat plaat # 14 zien.) Welke andere voorrechten heb je? Wil je die in je aantekeningenboek noteren?

God heeft veel mensen in je leven gebracht. Schrijf in je aantekeningenboek de namen van mensen, die je hebben geholpen.

Zoals God lang geleden sprak tot Abraham en Mozes, zo wil Hij ook met jou praten. Hij spreekt nu tot Zijn kinderen door Zijn woord, de Bijbel. Hij zegt: "Ik leer en onderwijs u aangaande de weg die gij gaan moet; Ik raad u; Mijn oog is op u." (Psalm 32:8). Zijn Woord, zegt Hij, is een lamp voor jouw voet en een licht op jouw pad (Psalm 119:105). Als je Hem Zijn weg laat gaan, zal Hij jouw paden recht maken. (zie Spreuken 3:6).

Schrijf een aantal punten in je aantekeningenboek, die je kunt doen om zo God's wil in jouw leven te laten gebeuren.

Denk je dat je weet wat God wil met jouw leven? Zo ja, schrijf dat dan in je aantekeningenboek. Wie kun je voorbereid worden voor Zijn doel?

Onderwijzer(es): Bid indien mogelijk voor elke leerling afzonderlijk. Draag hen op aan God en vraag om Zijn plan voor elke leerling.